

กฎกระทรวง

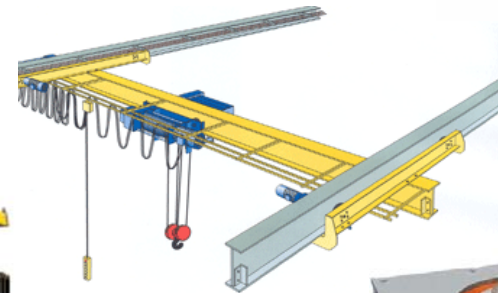
กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการ

ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย

และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

เกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ

พ.ศ. ๒๕๕๒

กฎกระทรวงฯ เกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ

หมวดที่ ๑ เครื่องจักร

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

ส่วนที่ ๒ เครื่องปั๊มโลหะ

ส่วนที่ ๓ เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

ส่วนที่ ๔ รถยก

ส่วนที่ ๕ ลิฟต์

กฎกระทรวงฯ เกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ

หมวดที่ ๒ ปั่นจั่น

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

ส่วนที่ ๒ ปั่นจั่นเหนือศีรษะและปั่นจั่นขาสูง

ส่วนที่ ๓ ปั่นจั่นหอสูง

ส่วนที่ ๔ รถปั่นจั่นและเรือปั่นจั่น

ส่วนที่ ๕ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปั่นจั่น

กฎกระทรวงฯ เกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ

หมวดที่ ๓ หม้อน้ำ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

ส่วนที่ ๒ การติดตั้ง การซ่อมบำรุง การซ่อมแซม และการใช้

ส่วนที่ ๓ การควบคุม

หมวดที่ ๔ การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

- กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วัน

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑ เครื่องจักร

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องดูแลให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรปฏิบัติดังต่อไปนี้
 - สวมใส่เครื่องงู่มให้เรียบร้อย รัดกุม และไม่รุ่มรึง
 - ไม่สวมใส่เครื่องประดับที่อาจเกี่ยวโยงกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้
 - รวมผมที่ปล่อยยาวเกินสมควร หรือทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในบริเวณที่มีการติดตั้ง การซ่อมแซม หรือการตรวจสอบ เครื่องจักร หรือเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร นายจ้างต้องติดป้ายแสดงการดำเนินการดังกล่าว โดยใช้เครื่องหมายหรือข้อความที่เข้าใจง่ายและเห็นได้ชัดเจน รวมทั้งจัดให้มีระบบ วิธีการ หรืออุปกรณ์ป้องกันมิให้เครื่องจักร นั้นทำงาน และ ให้แขวนป้ายแสดงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ห้าเปิดสวิตช์ ไว้ที่สวิตช์ของเครื่องจักรด้วย

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- การประกอบ การติดตั้ง การซ่อมแซม และการใช้งานเครื่องจักร
นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรเป็นผู้รับรองตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และ
เก็บหลักฐานให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องดูแลให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ตรวจสอบเครื่องจักรนั้นให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดีและปลอดภัย ตามระยะเวลาการใช้งานที่เหมาะสม และ จัดให้มีการตรวจรับบรองประจำปีตามชนิดและประเภทที่อธิบดี ประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ห้ามมิให้นายจ้างใช้หรือยอมให้ลูกจ้างใช้เครื่องจักรทำงาน
เกินพิกัดหรือขีดความสามารถที่ผู้ผลิตกำหนด

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- เครื่องปั้นโลหะ เครื่องเจีย เครื่องตัด เครื่องไส หรือเครื่องจักร
ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้โดยสภาพ
นายจ้างต้องประกาศกำหนดวิธีการทำงานของลูกจ้าง ติดไว้
บริเวณที่ลูกจ้างทำงาน

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในกรณีที่ให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับเครื่องปั้นโลหะ เครื่องเชื่อมไฟฟ้า เครื่องเชื่อมก๊าซ รถยก หรือเครื่องจักรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้โดยสภาพ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด นายจ้างต้องใช้ลูกจ้างที่มีความชำนาญในการใช้เครื่องจักรนั้น และผ่านการอบรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศ กำหนด

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องดูแลให้พื้นที่บริเวณรอบเครื่องจักรอยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องจัดให้มีวิธีการดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ลูกจ้างได้รับอันตรายจากการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ดังต่อไปนี้
 - เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้าต้องมีระบบหรือวิธีการป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วเข้าตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือเครื่องจักร และต้องต่อสายดิน ทั้งนี้ การติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานของการไฟฟ้าในท้องถิ่นนั้น กรณีที่ไม่มีมาตรฐานดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ

- เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า สายไฟฟ้าเข้าเครื่องจักร ต้องเดินลงมาจากที่สูง กรณีเดินบนพื้นดินหรือฝังดิน ต้องใช้ท่อร้อยสายไฟฟ้า ที่แข็งแรงและปลอดภัย
- เครื่องจักรชนิดอัตโนมัติ ต้องมีสวิทช์เครื่องหมายปิด – เปิด ที่สวิทช์อัตโนมัติตามหลักสากล และมีเครื่องป้องกันมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดกระทบสวิทช์ อันเป็นเหตุให้เครื่องจักรทำงาน

- เครื่องจักรที่มีการถ่ายทอดพลังงานโดยใช้เพลลา สายพาน
รอก เครื่องอุปกรณ์ล้อตุนกำลัง ต้องมีตะแกรงหรือที่ครอบ
ปิดปกคลุมส่วนที่หมุนได้ และส่วนส่งถ่ายกำลังให้มิดชิด
ถ้าส่วนที่หมุนได้หรือส่วนส่งถ่ายกำลังสูงกว่า ๒ เมตร
ต้องมีรั้วหรือตะแกรงสูงไม่น้อยกว่า ๒ เมตรกั้นล้อม
มิให้บุคคลเข้าไปได้ในขณะเครื่องจักรกำลังทำงาน
สำหรับสายพานแขวนลอยที่มีความเร็วไม่น้อยกว่า
๕๔๐ เมตรต่อนาที หรือสายพานที่มีช่วงยาวเกินกว่า ๓ เมตร
หรือสายพานที่กว้างกว่า ๒๐ เซนติเมตร หรือสายพานโซ่
ต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรนั้น

- เครื่องจักรที่มีใบเลื่อยวงเดือน
ต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรนั้น
- เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องลับ ฝน หรือแต่งผิวโลหะ
ต้องมีเครื่องปิดบังประกายไฟหรือเศษวัตถุในขณะที่ใช้งาน

- เครื่องจักรที่ใช้ในการขึ้นรูปพลาสติกหรือวัสดุอื่น
โดยลักษณะ ฉีด เป่า หรือวิธีการอื่น
ต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรนั้น
กรณีที่นายจ้างไม่สามารถจัดให้มีวิธีการดำเนินการ
เพื่อป้องกันมิให้ลูกจ้างได้รับอันตรายตามวรรคหนึ่งได้
นายจ้างต้องออกแบบอุปกรณ์ช่วยเพื่อให้เกิดความปลอดภัย
หรือกำหนดขั้นตอนการทำงานให้ปลอดภัยได้
และแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบ
โดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องบำรุงรักษาและดูแลเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพที่สามารถป้องกันอันตรายได้
- นายจ้างต้องจัดให้ทางเดินเข้าออกจากพื้นที่สำหรับปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องจักร มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร
- นายจ้างต้องจัดทำรั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงเขตอันตราย บริเวณที่ตั้งของเครื่องจักร ให้ลูกจ้างเห็นได้ชัดเจน และต้องดูแลไม่ให้ลูกจ้างซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณดังกล่าว

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องติดตั้งเครื่องป้องกันวัสดุตกหล่นบริเวณสายพานลำเลียง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้าง และต้องมีสวิตช์ฉุกเฉินที่สามารถหยุดการทำงานของสายพานได้ทันทีติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่เห็นชัดเจน
- นายจ้างต้องไม่ยินยอมให้บุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณเส้นทางสายพานลำเลียง

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องไม่ติดตั้งเครื่องจักรที่ควบคุมโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือคอมพิวเตอร์ในบริเวณพื้นที่ที่มีกระแสไฟฟ้าเหนี่ยวนำจนอาจมีผลทำให้การทำงานของเครื่องจักรผิดปกติและก่อให้เกิดอันตรายต่อลูกจ้าง

ส่วนที่ ๒ เครื่องปั๊มโลหะ

- นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร
อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - ที่ครอบปิดคลุมบริเวณที่อาจเป็นอันตราย
 - อุปกรณ์ที่สามารถหยุดเครื่องปั๊ม โลหะ ได้ทันที
เมื่อส่วนของร่างกายเข้าใกล้บริเวณที่อาจเป็นอันตราย
 - อุปกรณ์อื่นที่สามารถป้องกันมิให้ส่วนของร่างกาย
เข้าไปในบริเวณที่อาจเป็นอันตราย

ส่วนที่ ๒ เครื่องปัมโลหะ

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับเครื่องปัมโลหะ นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
 - เครื่องปัมโลหะที่ใช้มือป้อนวัสดุ ให้ใช้สวิทช์แบบ ต้องกดพร้อมกันทั้งสองมือเครื่องจึงทำงาน และสวิทช์ต้องห่างกันไม่น้อยกว่าสามสิบเซนติเมตร เครื่องปัมโลหะที่ใช้เท้าเหยียบ ให้มีที่ปักเท้าโดยมีที่ครอบ ป้องกันมิให้ลูกจ้างเหยียบ โดยไม่ตั้งใจ และต้องดูแลมิให้ แผ่นที่ใช้เท้าเหยียบอยู่ในลักษณะที่ลื่นไถลได้

- เครื่องปั๊มโลหะที่ใช้คั่นโยก ให้ใช้คั่นโยกที่มีความมั่นคง แข็งแรง และ มีสลักบนคั่นโยกที่สามารถป้องกันมิให้เครื่องทำงานด้วยเหตุ บังเอิญได้
- เครื่องปั๊มโลหะที่ใช้น้ำหนักเหวี่ยง ให้ติดตั้งตุ้มน้ำหนักเหวี่ยง ไว้สูงกว่าศีรษะผู้ปฏิบัติงานพอสมควร และ ต้องไม่มีสายไฟฟ้าอยู่ในรัศมีของน้ำหนักเหวี่ยง

ส่วนที่ ๒ เครื่องปัมโลหะ

- ห้ามนายจ้างดัดแปลง แก้ไข หรือปล่อยให้ลูกจ้างเปลี่ยนแปลง สมรรถนะของเครื่องปัมโลหะหรือเครื่องป้องกันอันตรายจาก เครื่องจักร เว้นแต่ได้รับการรับรองจากวิศวกร และ เก็บผลการรับรองไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้
- นายจ้างต้องติดตั้งเครื่องปัมโลหะในพื้นที่ที่มั่นคงแข็งแรง และ ไม่ก่อให้เกิดการสั่นสะเทือน

ส่วนที่ ๓ เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

- ก่อนใช้เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ นายจ้างต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้
 - จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ติดตั้งไว้ในบริเวณใกล้เคียงที่สามารถนำมาใช้ดับเพลิงได้ทันที
 - จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ลูกจ้างสวมใส่
 - จัดบริเวณที่ปฏิบัติงานมิให้มีวัสดุที่ติดไฟง่ายวางอยู่

- จัดให้มีฉากกั้นหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายอื่นๆ ที่เหมาะสม เพื่อป้องกันอันตรายจากประกายไฟและแสงจ้า

ส่วนที่ ๓ เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

- นายจ้างต้องควบคุมดูแลมิให้ลูกจ้างหรือผู้ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่มีการทำงานด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้าหรือเครื่องเชื่อมก๊าซ

ส่วนที่ ๓ เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

- นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัย และควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติโดยเคร่งครัดเมื่อใช้เครื่องเชื่อมไฟฟ้าหรือเครื่องเชื่อมก๊าซในบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายจากการระเบิด เพลิงไหม้ หรือไฟลามจากก๊าซ น้ำมัน หรือวัตถุไวไฟอื่น

ส่วนที่ ๓ เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับเครื่องเชื่อมไฟฟ้า นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
 - จัดให้มีการต่อสายดินกับโครงโลหะของเครื่องเชื่อมไฟฟ้า ที่ต่อจากอุปกรณ์การเชื่อม ทั้งนี้ ขนาดของสายดินต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานของการไฟฟ้าในท้องถิ่นนั้น
- กรณีที่ไม่มีมาตรฐานดังกล่าวให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของ สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ

- จัดสถานที่ปฏิบัติงานให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศ
อย่างเหมาะสม
- จัดให้มีการใช้สายดิน สายเชื่อม หัวจับสายดิน และหัวจับ
ลวดเชื่อม ตามขนาดและมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้
- จัดสายไฟฟ้าและสายดิน ให้ห่างจากการบดทับของ
ยานพาหนะ น้ำ หรือที่ชื้นแฉะ หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้
ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันความเสียหายข้างต้น
เว้นแต่งานที่ต้องปฏิบัติใต้น้ำ

ส่วนที่ ๓ เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับเครื่องเชื่อมก๊าซ นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
 - ติดตั้งและตรวจสอบอุปกรณ์ควบคุมความดันและมาตรวัดความดันที่เหมาะสมถูกต้องกับชนิดของก๊าซ
 - ตรวจสอบการรั่วไหล การหลุดหลวม การสึกหรอของอุปกรณ์ หรือสภาพที่ไม่ปลอดภัยทุกครั้ง หากพบว่าไม่ปลอดภัยต้องทำการแก้ไข

- จัดทำเครื่องหมาย สี หรือสัญลักษณ์ที่ทอส่งก๊าซ หัวเชื่อม หรือหัวตัดให้เป็นแบบและชนิดเดียวกัน

ส่วนที่ ๓ เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

- ในการต่อถังบรรจุก๊าซไวไฟหลายถังเข้าด้วยกัน นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์กันเปลวไฟย้อนกลับ ติดไว้ระหว่างหัวต่อกับอุปกรณ์ควบคุมการลดกำลังดัน
- นายจ้างต้องจัดสถานที่เก็บก๊าซไวไฟให้อยู่ในพื้นที่ที่มีการระบายอากาศดี ไม่มีความสั่นสะเทือน และปลอดภัยจากการติดไฟ หรือห่างจากแหล่งก่อให้เกิดความร้อนหรือประกายไฟ

ส่วนที่ ๓ เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

- นายจ้างต้องติดตั้งกลอุปกรณ์นิรภัยแบบระบายไวก๊าซที่ถังบรรจุก๊าซทุกถังและดูแลให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย
- นายจ้างต้องดูแลถังบรรจุก๊าซทุกชนิดให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กรณีที่ไม่มีมาตรฐานดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๔ รดยก

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับรดยก นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
 - จัดให้มีโครงหลังคาที่มั่นคงแข็งแรง สามารถป้องกันอันตรายจากวัสดุตกหล่นได้
 - จัดทำป้ายบอกพิกัดน้ำหนักยกให้ตรงกับความสามารถในการยกสิ่งของได้ปลอดภัย ติดไว้ที่รดยกเพื่อให้ลูกจ้างเห็นได้ชัดเจน

- ตรวจสอบรถยกให้มีสภาพใช้งานได้อย่างปลอดภัยก่อน
การใช้งานทุกครั้ง
และเก็บผลการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจแรงงาน
ตรวจสอบได้
- จัดให้มีสัญญาณเสียงหรือแสงไฟเตือนภัยในขณะที่ทำงาน
ตามความเหมาะสมของการใช้งาน

ส่วนที่ ๔ รถยก

- ห้ามนายจ้างทำการตัดแปลงหรือกระทำการใดที่มีผลทำให้
ความปลอดภัยในการทำงานของรถยกลดลง
- นายจ้างต้องกำหนดเส้นทางและตีเส้นช่องทางเดินรถยก
ในอาคารหรือบริเวณที่มีการใช้รถยกเป็นประจำ

ส่วนที่ ๔ รถยก

- นายจ้างต้องติดตั้งกระจกนูนหรือวัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติคล้ายกันไว้ที่บริเวณทางแยกหรือทางโค้งที่มองไม่เห็นเส้นทางข้างหน้า
- นายจ้างต้องจัดให้พื้นเส้นทางเดินรถยกมีความมั่นคงแข็งแรง และสามารถรองรับน้ำหนักบรรทุกรวมทั้งน้ำหนักบรรทุกของรถยกได้อย่างปลอดภัย

ส่วนที่ ๔ รอยก

- นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนดทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก
- นายจ้างต้องควบคุมดูแลมิให้ลูกจ้างนำรถยกไปใช้ปฏิบัติงานใกล้สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีกระแสไฟฟ้า ใกล้กว่าระยะห่างที่ปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานของการไฟฟ้าในท้องถิ่นนั้น
กรณีที่ไม่มีมาตรฐานดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ

ส่วนที่ ๔ รถยก

- นายจ้างต้องควบคุมดูแลมิให้บุคคลอื่นโดยสวาทไปกับรถยก
- นายจ้างต้องจัดให้มีคู่มือการใช้ การตรวจสอบ และการบำรุงรักษารถยกให้ลูกจ้างได้ศึกษาและปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ ๕ ลิฟต์

- ในกรณีที่นายจ้างจัดให้มีลิฟต์ในการปฏิบัติงาน นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
 - จัดทำคำแนะนำอธิบายการใช้ลิฟต์และการขอความช่วยเหลือ ติดไว้ในห้องลิฟต์
 - จัดทำคำแนะนำอธิบายการให้ความช่วยเหลือ ติดไว้ในห้องจักรกลและห้องผู้ดูแลลิฟต์
 - จัดทำข้อห้ามใช้ลิฟต์ ติดไว้ข้างประตูลิฟต์ด้านนอกทุกชั้น

- จัดให้มีการตรวจสอบลิฟต์ก่อนการใช้งานทุกวัน หากส่วนใดชำรุดเสียหาย ต้องซ่อมแซมให้เรียบร้อยก่อนใช้งาน
- จัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายและติดป้ายห้ามใช้ลิฟต์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นได้ชัดเจน ในระหว่างที่มีการซ่อมบำรุง การตรวจสอบ หรือการทดสอบลิฟต์

ส่วนที่ ๕ ลิฟต์

- ลิฟต์ที่นายจ้างจะนำมาใช้ต้องมีรายละเอียดคุณลักษณะดังต่อไปนี้
 - ติดตั้งไว้ในที่มั่นคงแข็งแรง และเหมาะสม
 - มีป้ายบอกพิิกัดน้ำหนักหรือจำนวนคนโดยสารได้อย่างปลอดภัย
 - มีมาตรการป้องกันมิให้ลิฟต์เคลื่อนที่ ในกรณีที่ประตุลิฟต์ยังไม่ปิด

- มีระบบไฟส่องสว่างฉุกเฉินและมีระบบระบายอากาศที่เพียงพอภายในห้องโดยสารของลิฟต์ ในกรณีที่เกิดกระแสไฟฟ้าดับ
- มีระบบแสงหรือเสียงเตือน ในกรณีที่มีการใช้ลิฟต์บรรทุกน้ำหนักเกินพิกัดที่ผู้ผลิตกำหนด
- มีอุปกรณ์ตัดระบบการทำงานของลิฟต์ เมื่อมีการใช้ลิฟต์บรรทุกน้ำหนักเกินพิกัดที่ผู้ผลิตกำหนด

ส่วนที่ ๕ ลิฟต์

- ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมบำรุง และการตรวจสอบลิฟต์ นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะของลิฟต์แต่ละประเภทหรือคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้

หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะหรือคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะหรือคู่มือการใช้งานที่วิศวกรได้กำหนดขึ้นเป็นหนังสือ และ

เก็บผลการตรวจสอบและการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้

ส่วนที่ ๕ ลิฟต์

- นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบและการทดสอบชิ้นส่วนและอุปกรณ์ของลิฟต์โดยวิศวกรอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
ทั้งนี้ การทดสอบการรับน้ำหนักของลิฟต์ต้องได้ไม่น้อยกว่าร้อยละร้อยของน้ำหนักการใช้งานสูงสุด

ส่วนที่ ๕ ลิฟต์

- นายจ้างต้องตรวจสอบระบบความปลอดภัยและระบบการทำงานของลิฟต์เป็นประจำทุกเดือน และเก็บผลการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้
- นายจ้างต้องควบคุมดูแลมิให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดดัดแปลงหรือทำให้ลิฟต์รับน้ำหนักได้เกินพิกัดที่ผู้ผลิตกำหนด

ส่วนที่ ๕ ลิฟต์

- นายจ้างต้องจัดให้ลวดสลิงที่ใช้สำหรับลิฟต์ขนส่งวัสดุ มีค่าความปลอดภัย ไม่น้อยกว่า ๔ และ ลวดสลิงที่ใช้สำหรับลิฟต์โดยสาร มีค่าความปลอดภัย ไม่น้อยกว่า ๑๐
- ห้ามนายจ้างใช้ลวดสลิงที่มีลักษณะตามข้อ ๗๕(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) กับลิฟต์

หมวด ๒ ปั่นจั่น

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในการประกอบ การทดสอบ การใช้ การซ่อมบำรุง และการตรวจสอบปั้นจั่นหรืออุปกรณ์อื่นที่นำมาใช้กับปั้นจั่น นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะหรือคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะหรือคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะหรือคู่มือการใช้งานที่วิศวกรได้กำหนดขึ้นเป็นหนังสือ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบและการตรวจสอบการติดตั้ง
ปั้นจั่น ตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานของ
ผู้ผลิตโดยวิศวกรก่อนการใช้งาน และ
จัดทำรายงานการตรวจสอบและการทดสอบ ซึ่งมีลายมือชื่อ
วิศวกรรับรองเก็บไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้
- ในกรณีที่มีการหยุดใช้งานปั้นจั่นตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป
ก่อนนำมาใช้งานใหม่ นายจ้างต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของ
ปั้นจั่นปีละไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง ตามประเภทและลักษณะของงาน
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับปิ่นจั่น นายจ้างต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้
 - ควบคุมให้มีลวดสลิงเหลืออยู่ในม้วนลวดสลิงไม่น้อยกว่า ๒ รอบ ตลอดเวลาที่ปิ่นจั่นทำงาน
 - จัดให้มีชุดล็อกป้องกันลวดสลิงหลุดจากตะขอของปิ่นจั่น และทำการตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

- จัดให้มีที่ครอบปิดหรือกั้นส่วนที่หมุนรอบตัวเอง ส่วนที่เคลื่อนไหวได้ หรือส่วนที่อาจเป็นอันตรายของปั้นจั่น และให้ส่วนที่เคลื่อนที่ของปั้นจั่นหรือส่วนที่หมุนได้ของปั้นจั่นอยู่ห่างจากสิ่งก่อสร้างหรือวัตถุอื่นในระยะที่ปลอดภัย
- จัดให้มีบันไดพร้อมราวจับเบาะโครงโลหะกันตก สำหรับปั้นจั่นที่มีความสูงเกิน ๓ เมตร
- จัดให้มีพื้นชนิดกันลื่น ราวกันตก และแผงกันตกระดับพื้น สำหรับปั้นจั่นชนิดที่ต้องมีการจัดทำพื้นและทางเดิน

- จัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่เหมาะสมกับชนิดของบ้านจั่นและ
ใช้การได้ที่ห้องบังคับบ้านจั่น
- ติดตั้งบ้านจั่นบนฐานที่มั่นคงโดยมีวิศวกรเป็นผู้รับรอง

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นที่ใช้เครื่อยนต์
นายจ้างต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้
 - จัดให้มีที่ครอบปิดหรือฉนวนหุ้มท่อไอเสีย
 - จัดให้มีถังเก็บเชื้อเพลิงและท่อส่งเชื้อเพลิงติดตั้งอยู่ในลักษณะ
ที่จะไม่เกิดอันตรายเมื่อเชื้อเพลิงหก ล้น หรือรั่วออกมา
 - จัดให้มีมาตรการในการเก็บและเคลื่อนย้ายเชื้อเพลิงสำรอง
ด้วยความปลอดภัย

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องเคลื่อนย้ายวัตถุไวไฟออกจากบริเวณที่ใช้ปั้นจั่น กรณีไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายที่เหมาะสมก่อนให้ลูกจ้างปฏิบัติงาน
- ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างใช้ปั้นจั่นที่ชำรุดเสียหายหรืออยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัย

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ห้ามนายจ้างดัดแปลงหรือแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดของบ้านฉัน หรือยินยอมให้ลูกจ้างหรือผู้อื่นกระทำการเช่นนั้น อันอาจก่อให้เกิดอันตรายได้
- ถ้าจำเป็นต้องดัดแปลงส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างที่มีผลต่อการรับน้ำหนัก นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณทางวิศวกรรม พร้อมกับการทดสอบ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องจัดให้มีสัญญาณเสียงและแสงไฟเตือนภัยตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงาน โดยติดตั้งไว้ให้เห็นได้ชัดเจน
- ในกรณีที่มีการซ่อมบำรุงปั้นจั่น นายจ้างต้องติดป้ายแสดงการซ่อมบำรุงปั้นจั่น โดยใช้เครื่องหมายหรือข้อความที่เข้าใจง่าย และเห็นได้ชัดเจน รวมทั้งจัดให้มีระบบ วิธีการ หรืออุปกรณ์ป้องกันมิให้ปั้นจั่นนั้นทำงาน และให้แขวนป้ายแสดงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ห้ามเปิดสวิทช์ของปั้นจั่นด้วย

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องจัดให้มีป้ายบอกพิกัดน้ำหนักรถบรรทุกไว้ที่บันจันและรอกของตะขอ ติดคำเตือนให้ระวังอันตราย และติดตั้งสัญญาณเตือนอันตรายให้ผู้บังคับบันจันทราบ
- นายจ้างต้องจัดทำเส้นแสดงเขตอันตราย เครื่องหมายแสดงเขตอันตราย หรือเครื่องหมายเขตอันตราย ในเส้นทางที่มีการใช้บันจันเคลื่อนย้ายสิ่งของ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องจัดให้มีคู่มือการใช้สัญญาฉบับสื่อสารระหว่าง
ผู้ปฏิบัติงาน
ในกรณีที่การใช้สัญญาตามวรรคหนึ่งเป็นการใช้สัญญาฉบับมือ
นายจ้างต้องจัดให้มีรูปภาพหรือคู่มือการใช้สัญญาฉบับมือตามที่
อธิบดีประกาศกำหนด ติดไว้ที่จุดหรือตำแหน่งที่ลูกจ้าง
ผู้ปฏิบัติงานเห็นได้ชัดเจน

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างใช้บันจันใกล้สายไฟฟ้า นายจ้างต้องควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- ในกรณีที่ใช้ปั้นจั่นยกวัสดุ ให้ระยะห่างระหว่างสายไฟฟ้ากับ
ส่วนหนึ่งส่วนใดของปั้นจั่นหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของวัสดุที่
ปั้นจั่นกำลังยก เป็นดังต่อไปนี้

(ก) สายไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าไม่เกิน ๕๐ กิโลโวลต์

ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

(ข) สายไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๕๐ กิโลโวลต์

ต้องห่างเพิ่มขึ้นจากระยะห่างตาม (ก) อีก ๑ เซนติเมตรต่อ

แรงดันไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ๑ กิโลโวลต์

- ในกรณีที่เคลื่อนย้ายปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่ โดยไม่ยกวัสดุและ
ไม่ลดแขนปั้นจั่นลง ให้ระยะห่างระหว่างส่วนหนึ่งส่วนใด
ของปั้นจั่นกับสายไฟฟ้า เป็นดังต่อไปนี้

(ก) สายไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าไม่เกิน ๕๐ กิโลโวลต์

ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๑ เมตร ๒๕ เซนติเมตร

(ข) สายไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๕๐ กิโลโวลต์

แต่ไม่เกิน ๓๔๕ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

(ค) สายไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๓๔๕ กิโลโวลต์

ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในกรณีที่มีการติดตั้งปั้นจั่นหรือใช้ปั้นจั่นใกล้เสาส่งคลื่น
โทรคมนาคม ก่อนให้ลูกจ้างทำงาน นายจ้างต้องจัดให้มีการ
ตรวจสอบการเกิดประจุไฟฟ้าเหนี่ยวนำ ถ้าพบว่ามีประจุไฟฟ้า
เหนี่ยวนำ ให้นายจ้างต่อสายตัวนำกับปั้นจั่นหรือวัสดุที่จะยก
เพื่อให้ประจุไฟฟ้าไหลลงดิน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐาน
ของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องประกาศกำหนดวิธีการทำงานเกี่ยวกับป้ันจ้ันของลูกจ้าง ติดไว้บริเวณที่ลูกจ้างทำงาน โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้งาน การซ่อมบำรุง และการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล
- นายจ้างต้องจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป้ันจ้ันให้ลูกจ้างได้ศึกษา และปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชั้ไม่สามารถมองเห็นจุดที่ทำการยก
สิ่งของหรือเคลื่อนย้ายวัสดุ นายจ้างต้องจัดให้มีผู้ให้สัญญาณ
แก่ผู้บังคับบัญชั้ตลอดระยะเวลาที่มีการใช้งาน

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ให้สัตยาณ แก่ผู้บังคับบัญชา ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น ผ่านการอบรมหลักสูตรการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และ ต้องจัดให้มีการอบรมหรือทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒ ปันจันเหนือศีรษะและปันจันขาสูง

- ปันจันชนิดเคลื่อนที่บนรางหรือปันจันที่มีรางล้อเคลื่อนที่อยู่บนแขนปันจัน นายจ้างต้องจัดให้มีสวัสดิช้หยุดการทำงานของปันจันได้โดยอัตโนมัติ และให้มีกันชนหรือกันกระแทกที่ปลายทั้งสองข้างของรางด้วย
- นายจ้างต้องควบคุมดูแลไม่ให้มีสิ่งกีดขวางการเคลื่อนของล้อหรือแขนของปันจัน

ส่วนที่ ๓ ปั้นจั่นหอสูง

- ในกรณีที่ลูกจ้างปฏิบัติงานบนแขนปั้นจั่น นายจ้างต้องจัดให้มีราวกันตกไว้ ณ บริเวณที่ปฏิบัติงาน
- นายจ้างต้องจัดให้มีตารางการยกสิ่งของ ซึ่งแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับน้ำหนักสิ่งของ มุมองศา และระยะของแขนที่ทำการยกติดไว้ในบริเวณที่ผู้บังคับปั้นจั่นเห็นได้ชัดเจน
- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นหอสูง นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันมิให้แนวของแขนต่อตามทีผู้ผลิตปั้นจั่นออกแบบไว้ เคลื่อนตกจากแนวเดิมเกินกว่า ๕ องศา

ส่วนที่ ๔ รถปั่นจั่นหรือเรือปั่นจั่น

- นายจ้างที่ติดตั้งปั่นจั่นบนรถ เรือ แพ โป๊ะ หรือพาหนะลอยน้ำ
อย่างอื่น ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
 - ยึดปั่นจั่นไว้กับรถ เรือ แพ โป๊ะ หรือพาหนะลอยน้ำอย่างอื่น
ให้มั่นคง โดยวิศวกรเป็นผู้รับรอง
 - จัดให้มีป้ายบอกพิกัดน้ำหนักยกให้ตรงตามความสามารถ
ในการยกสิ่งของได้โดยปลอดภัย โดยน้ำหนักของปั่นจั่น
รวมกับพิกัดน้ำหนักยกจะต้องไม่เกินระวางบรรทุกเต็มที่
ของรถ เรือ แพ โป๊ะ หรือพาหนะลอยน้ำอย่างอื่น

ส่วนที่ ๔ รถปั่นจั่นและเรือปั่นจั่น

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับรถปั่นจั่น เรือปั่นจั่น หรือติดตั้งปั่นจั่นบนรถ เรือ แพ โป๊ะ หรือพาหนะลอยน้ำอย่างอื่น นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันมิให้แนวของแขนต่อตามที่ผู้ผลิตปั่นจั่นออกแบบไว้ เคลื่อนตกจากแนวเดิมเกินกว่า ๕ องศา
- นายจ้างต้องจัดให้มีตารางการยกสิ่งของ ซึ่งแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับน้ำหนักสิ่งของ มุมองศา และระยะของแขนที่ทำการยก ติดไว้ในบริเวณผู้บังคับปั่นจั่นเห็นได้ชัดเจน

ส่วนที่ ๕ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปืนจั่น

- ห้ามนายจ้างใช้ลวดสลิงที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - ลวดสลิงที่ลวดเส้นนอกสึกไปตั้งแต่หนึ่งในสามของเส้นผ่านศูนย์กลางเส้นลวด
 - ลวดสลิงที่ขมวด ถูกบดกระแทก แตกเกลียวหรือชำรุด ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพในการใช้งานของลวดสลิงลดลง
 - ลวดสลิงมีเส้นผ่านศูนย์กลางเล็กลงเกินร้อยละห้าของเส้นผ่านศูนย์กลางเดิม

- ลวดสลิงถูกความร้อนทำลายหรือเป็นสนิมมากจนเห็นได้ชัดเจน
- ลวดสลิงถูกตัดกร่อนชำรุดมากจนเห็นได้ชัดเจน
- ลวดสลิงเคลื่อนที่ที่มีเส้นลวดในหนึ่งช่วงเกลียวขาดตั้งแต่สามเส้นขึ้นไปในเกลียวเดียวกัน หรือขาดตั้งแต่หกเส้นขึ้นไปในหลายช่วงเกลียวรวมกัน
- ลวดสลิงยึดโยงที่มีเส้นลวดขาดตรงข้อต่อตั้งแต่สองเส้นขึ้นไปในหนึ่งช่วงเกลียว

ส่วนที่ ๕ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปืนจั่น

- ห้ามนายจ้างใช้วัสดุสิ่งที่มีค่าความปลอดภัยที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้
 - วัสดุสิ่งเคลื่อนที่ ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๖
 - วัสดุสิ่งยึดโยง ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๓.๕

ส่วนที่ ๕ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปืนจั่น

- ห้ามนายจ้างใช้รอกที่มีอัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของรอกหรือล้อใดๆ กับเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิงที่พื้่นน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้
 - ๑๘ ต่อ ๑ สำหรับรอกปลายแขนปืนจั่น
 - ๑๖ ต่อ ๑ สำหรับรอกของตะขอ
 - ๑๕ ต่อ ๑ สำหรับรอกหลังแขนปืนจั่น

ส่วนที่ ๕ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปืนจั่น

- ห้ามนายจ้างใช้อุปกรณ์สำหรับการผูก มัด หรือยึดโยงวัสดุที่มีค่าความปลอดภัยน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้
 - ลวดสลิง ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๕
 - โซ่ ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๔
 - เชือก ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๕
 - ห่วงหรือตะขอ ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๓.๕
 - อุปกรณ์สำหรับผูก มัด หรือยึดโยงอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ข้างต้น ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๓.๕

ส่วนที่ ๕ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปืนจั่น

- นายจ้างต้องจัดหาวัสดุที่มีความทนทานและอ่อนตัวมารับบริเวณจุดที่มีการสัมผัสระหว่างอุปกรณ์ที่ใช้ในการผูก มัด หรือ ยึดโยง และวัสดุที่ทำการยกเคลื่อนย้าย

ส่วนที่ ๕ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปืนจั่น

- ในการยกเคลื่อนย้ายวัสดุ นายจ้างต้องให้ลูกจ้างผูก มัด หรือยึดโยงวัสดุโดยมีมุมมองระหว่างอุปกรณ์สำหรับการผูก มัด หรือยึดโยงและวัสดุที่จะทำการยกไม่น้อยกว่า ๔๕ องศา
กรณีที่มีความจำเป็นต้องทำการผูก มัด หรือยึดโยงด้วยมุมมองที่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง นายจ้างต้องกำหนดให้มีการคำนวณแรงรับน้ำหนักของอุปกรณ์สำหรับการผูก มัด หรือยึดโยงเพื่อให้เกิดความปลอดภัย

ส่วนที่ ๕ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปืนจั่น

- ห้ามนายจ้างใช้ตะขอที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
เว้นแต่นายจ้างได้ทำการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้
และต้องมีการทดสอบการรับน้ำหนักได้ไม่น้อยกว่า ๑.๒๕ เท่า
ของน้ำหนักสูงสุดที่อนุญาตให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยโดย
วิศวกร
 - มีการบิดตัวของตะขอตั้งแต่ ๑๐ องศาขึ้นไป
 - มีการถ่างออกของปากเกินร้อยละ ๑๕

- มีการสึกหรอที่ท้องตะขอเกินร้อยละ ๑๐
- มีการแตกหรือร้าวส่วนหนึ่งส่วนใดของตะขอ
- มีการเสียรูปทรงหรือสึกหรอของห่วงตะขอ

หมวด ๓ หม้อน้ำ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- กฎกระทรวงนี้มิให้ใช้บังคับแก่หม้อน้ำทำความร้อนที่ใช้ผลิตไอน้ำความดันไม่เกิน ๑ บาร์ หรือไอน้ำอุณหภูมิไม่เกิน ๑๒๐ องศาเซลเซียส หรือน้ำร้อนความดันไม่เกิน ๑๐ บาร์แบบที่ออกแบบที่ไม่มีที่פקไอน้ำ เว้นแต่
 - มีที่פקไอน้ำและขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอกที่อน้ำหรือหลอดน้ำเกิน ๑๙ มิลลิเมตร
 - มีความจุของน้ำเกิน ๒๓ ลิตร

- มีอุณหภูมิของน้ำเกิน ๑๗๗ องศาเซลเซียส
- มีไอน้ำเกิดขึ้นในท่อน้ำหรือหลอดน้ำ

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องใช้หม้อน้ำและอุปกรณ์ประกอบต่างๆ ที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มาตรฐาน **ISO** มาตรฐาน **ASME** มาตรฐาน **JIS** มาตรฐาน **DIN** มาตรฐาน **TRD** มาตรฐาน **BS** มาตรฐาน **EN** หรือมาตรฐานอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างที่ใช้หม้อน้ำที่ผ่านการใช้งานแล้วหรือหม้อน้ำที่ย้ายที่ติดตั้ง ต้องจัดให้วิศวกรรับรองผลการทดสอบความดันที่อนุญาตให้ใช้ได้ สูงสุดใหม่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และ เก็บผลการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในกรณีเกิดอุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อการใช้งานของหม้อน้ำ ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ลูกจ้าง หรือเกิดอุบัติเหตุร้ายแรง นายจ้างต้องแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบโดยทันที
- นายจ้างต้องจัดทำป้ายประกาศกำหนดวิธีการทำงานของลูกจ้างเกี่ยวกับการใช้หม้อน้ำ การตรวจสอบอุปกรณ์ประกอบ และการแก้ไขข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ติดไว้บริเวณที่ลูกจ้างเห็นได้ชัดเจน

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องจัดให้มีผู้ควบคุมหม้อน้ำที่มีคุณสมบัติอย่างหนึ่ง
อย่างใด ดังต่อไปนี้
 - ผ่านการอบรมตามหลักสูตรผู้ควบคุมหม้อน้ำจากสถาบัน
ของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันอื่น ทั้งนี้ ตามที่
อธิบดีประกาศกำหนด

- มีคุณวุฒิได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สาขาช่างกลโรงงาน

สาขาช่างเทคนิคอุตสาหกรรม

สาขาช่างเทคนิคการผลิต

หรือสาขาอื่นที่มีวิชาการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

เกี่ยวกับไอน้ำ การเผาไหม้ ความร้อน การประหยัดพลังงาน

หรือความแข็งแรงของวัสดุ รวมกันไม่น้อยกว่าเก้าหน่วยกิต

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- นายจ้างต้องใช้น้ำสำหรับหม้อน้ำที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้
 - น้ำที่เข้าหม้อน้ำ (**Boiler Feed Water**) ต้องมีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (**pH**) และค่าความกระด้างอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมกับชนิดและประเภทของหม้อน้ำตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรม
 - น้ำที่ใช้ภายในหม้อน้ำ (**Boiler Water**) ต้องมีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (**pH**) และมีตะกอนแขวนลอยและสารละลาย อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมกับชนิดและประเภทของหม้อน้ำ ตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรม

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำการตรวจสอบหรือซ่อมแซมหม้อน้ำ นายจ้างต้องจัดให้มีการระบายอากาศเพื่อไล่ก๊าซพิษหรือก๊าซไวไฟตลอดเวลา

ส่วนที่ ๒ การติดตั้ง การซ่อมบำรุง การซ่อมแซม และการใช้

- ในการติดตั้งหม้อน้ำและอุปกรณ์ประกอบ นายจ้างต้องปฏิบัติ ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มาตรฐาน ISO มาตรฐาน ASME มาตรฐาน JIS มาตรฐาน DIN มาตรฐาน TRD มาตรฐาน BS มาตรฐาน EN และตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรม ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีวิศวกรเป็นผู้รับรองตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒ การติดตั้ง การซ่อมบำรุง การซ่อมแซม และการใช้

- นายจ้างต้องจัดให้มีการซ่อมบำรุงหรือการซ่อมแซมหม้อน้ำ และอุปกรณ์ประกอบ ให้อยู่ในสภาพปลอดภัยตลอดเวลา ที่ใช้งาน ทั้งนี้ ตามมาตรฐานและหลักวิชาการด้านวิศวกรรม ตามข้อ ๙๐

ส่วนที่ ๒ การติดตั้ง การซ่อมบำรุง การซ่อมแซม และการ ใช้

- นายจ้างต้องจัดสถานที่ที่ติดตั้งหม้อน้ำให้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้
 - พื้นที่การทำงานและห้องหม้อน้ำต้องมีทางเข้าออกอย่างน้อย 2 ทาง มีความกว้างอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร ความสูงอย่างน้อย 2 เมตร และปราศจากสิ่งกีดขวางทางเข้าออก
 - ช่องเปิดที่พื้นที่การทำงานต้องมีขอบกันตก และวัสดุกันลื่นที่พื้นที่การทำงาน ชั้นบันได และพื้นที่ต่างๆ

- พื้นที่การทำงานต้องมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ เครื่องวัดต่างๆ และอุปกรณ์ประกอบต้องมีแสงสว่างให้เพียงพอที่จะอ่านค่า และควบคุมได้สะดวก
- ระบบไฟแสงสว่างฉุกเฉินส่องไปยังทางออก และเครื่องวัดต่างๆ รวมทั้งแผงควบคุมให้เห็นอย่างชัดเจนในกรณีไฟฟ้าดับ

- ทางเดินต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง ในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ต้องทำเครื่องหมาย ทาสี หรือใช้เทปสะท้อนแสง ติดไว้ให้เห็นได้อย่างชัดเจน
- สุวนรากที่ตั้งของหม้อน้ำและอุปกรณ์ประกอบที่มั่นคงแข็งแรง และทนต่อแรงดันและแรงกด การออกแบบและคำนวณให้เป็นไปตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรม

- ปล่องควันและฐานที่มั่นคงแข็งแรง เป็นไปตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรม
- จัดให้มีฉนวนกันความร้อนหุ้มหม้อน้ำ ลื่นจ่ายไอน้ำ ท่อจ่ายไอน้ำ ถังพักไอน้ำ ถังเก็บน้ำร้อน ปล่องไอเสีย ท่อที่ต่อจากหม้อน้ำ และอุปกรณ์ประกอบที่มีความร้อน ซึ่งติดตั้งอยู่ในระดับหรือบริเวณที่ลูกจ้างปฏิบัติงาน อาจได้รับอันตรายได้

ส่วนที่ ๒ การติดตั้ง การซ่อมบำรุง การซ่อมแซม และการ ใช้

- ในกรณีหม้อน้ำที่สูงเกิน ๓ เมตรจากพื้นถึงเปลือกหม้อน้ำด้านบน นายจ้างต้องจัดทำบันไดและทางเดินเพื่อให้ผู้ควบคุมหม้อน้ำ ซ่อมแซมหรือเดินได้สะดวกปลอดภัย พร้อมจัดให้มีราวจับและ ขอบกันตก และพื้นที่การทำงานทุกชั้นจะต้องจัดให้มีทางเข้าออก อย่างน้อย 2 ทาง

ส่วนที่ ๓ การควบคุม

- นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบและรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยวิศวกรหรือผู้ได้รับอนุญาตพิเศษให้ทดสอบหม้อน้ำได้ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร แล้วเก็บเอกสารรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้

เว้นแต่หม้อน้ำที่มีอัตราการผลิตไอน้ำเครื่องละตั้งแต่ 20 ตันต่อชั่วโมงขึ้นไป อาจขยายระยะเวลาการทดสอบและรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำเกินกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๕ ปี หากปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด เอกสารรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓ การควบคุม

- การซ่อมแซมหรือการดัดแปลงหม้อน้ำหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของหม้อน้ำ ที่อาจมีผลกระทบต่อความแข็งแรงของหม้อน้ำหรือความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรทำหน้าที่ออกแบบ ควบคุม ทดสอบ และรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำก่อนใช้งาน แล้วเก็บเอกสารรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำไว้เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้

หมวด ๔ การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๔ การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

- นายจ้างต้องจัดให้สภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการอยู่ในลักษณะที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง
- หากนายจ้างไม่สามารถดำเนินการป้องกันแก้ไขอันตรายได้
- นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่สามารถป้องกันอันตรายนั้นให้ลูกจ้างสวมใส่

ส่วนที่ ๔ การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

- นายจ้างต้องจัดและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับประเภทและชนิดของงาน ตลอดเวลาทำงาน ดังต่อไปนี้
 - งานเชื่อมหรือตัดชิ้นงานด้วยไฟฟ้า ก๊าซ หรือพลังงานอื่นให้สวมถุงมือผ้าหรือถุงมือหนัง กระจกหน้าลดแสงหรือแว่นตาลดแสง รองเท้านิรภัย และแผ่นปิดหน้าอกกันประกายไฟ

- งานลับ ผน หรือแต่งผิวโลหะด้วยหินเจียรระไน ให้สวมแว่นตานิโสหรือน้ำกากชนิดใส ถุงมือถ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น
- งานกลึงโลหะ งานกลึงไม้ งานไสโลหะ งานไสไม้ หรืองานตัดโลหะ ให้สวมแว่นตานิโสหรือน้ำกากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น
- งานปั๊มโลหะ ให้สวมแว่นตานิโสหรือน้ำกากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น

- งานชุบโลหะให้สวมถุงมือยาง และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น
- งานพ่นสี ให้สวมที่กรองอากาศสำหรับใช้ครอบจมูกและปาก
กันสารเคมี ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น
- งานยก ขนย้าย หรือติดตั้ง ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้า และ
รองเท้านิรภัย
- งานควบคุมเครื่องจักร ให้สวมหมวกนิรภัยและรองเท้า
พื้นยางหุ้มส้น

- งานปั้นจั่น ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้าหรือถุงมือหนัง และรองเท้านิรภัย และในกรณีปั้นจั่นหอสูง ให้สวมใส่ เข็มขัดนิรภัยและสายชูชีพด้วย
- งานหม้อน้ำ ให้สวมแว่นตาสนิลใสหรือหน้ากากชนิดใส ปลั๊กอุดเสียงหรือครอบหูลดเสียง ชุดป้องกันความร้อน หรืออุปกรณ์ป้องกันความร้อน และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น

นอกจากอุปกรณ์ที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัด
อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอื่นให้ลูกจ้าง
ตามความเหมาะสมกับลักษณะงานและอันตรายที่อาจเกิดกับ
ลูกจ้างด้วย